

MUZAK IN
DRABBELDAM

ALEXANDRA ALINK

HOOFDSTUK 1

Eerste druk, 2017

© 2017 Alexandra Alink

BOOK2B bv, Berkel en Rodenrijs

www.BOOK2B.nl

Illustratie cover: Maggie Gunzel

Vormgeving: Vincent van Zandvoord

ISBN: 978-90-826834-1-7

NUR: 280

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het was druilerig weer. Treurig keek Annemarie naar buiten hoe de regen tegen haar raam tikte. Het was alweer de zoveelste keer dat ze op haar kamer zat. En de laatste tijd weer steeds vaker. Haar moeder leek te zijn vergeten hoe ze een tijdje terug nog bejubeld werd, omdat ze meneer Gnieper had weten op te sluiten. En ook hoe blij ze was geweest dat Annemarie dit voor elkaar had gekregen. Hoe langer Annemarie naar buiten keek, hoe meer ze Elferia miste. Ze dacht aan alle avonturen die ze samen beleefd hadden. Ze moest grinniken over hoe sommige situaties waren veranderd door Elferia. Vooral hoe Elferia ervoor had gezorgd dat de bewakingsbeelden uit de Stapelsuper op alle tv's, smartphones en boordcomputers waren verschenen, maakte haar weer vrolijk. Ze keek naar buiten. Wanneer zou Elferia er weer zijn? Het was lang geleden dat ze haar had gezien.

Beneden ging de bel. Het was Hilde Anstreng. 'Hallo Marina, ik dacht ik kom even langs. Hebben jullie je al ingeschreven voor het Marius

Muzakconcours? Het is eind december en de eerste vijf inzendingen mogen zeker meedoen.’ Annemarie liep naar de overloop en keek door de spijlen van de trap naar beneden.

Het Marius Muzakconcours? Wat was dat nu weer? Ze spitste haar oren en hoopte om meer te horen.

‘Het is alweer vijf jaar geleden, wat vliegt de tijd,’ hoorde ze Hilde zeggen. ‘Ik kom eigenlijk ook voor Annemarie.’

Annemarie kreeg een akelig gevoel in haar buik. Dit voorspelde niet veel goeds.

‘Egbert wil ook meedoen, met zijn zelf gecomponeerde lied. En nou dacht ik dat Annemarie dan de zang kan doen, terwijl Egbert haar begeleidt op zijn synthesizer.’

‘Ach, wat leuk, Hilde. Dat zal ze enig vinden. Wacht, ik roep haar even.’

Annemarie wilde luidkeels NEE! roepen. Een lied... met Egbert, die engerd. Verschrikkelijk!

‘Annemarie, Anne-ma-rietje, kom eens hier?’

Annemarie deed net of ze niks gehoord had, maar haar moeder bleef roepen. Langzaam liep ze naar beneden. Aan tafel zat Hilde met een folder van het Marius Muzakconcours. Annemarie bekeek de folder.

“Iedereen kan zich inschrijven, als het maar in stijl van Marius Muzak en zijn unieke muzieksoort is. Marius Muzak heeft, zoals iedereen welbekend, Drabbeldam zo’n vijfenzeventig jaar geleden op de kaart gezet”.

Annemarie draaide de folder om en keek of er misschien ergens iets stond, waarmee ze een uitvlucht kon bedenken om niet mee te hoeven doen. Wat dachten ze wel niet, dat zij daar met Egbert een lied ten gehore zou gaan brengen?!

‘Moet je kijken Marina, dat had ik nog niet eens gezien. De winnaar mag vijf minuten gratis winkelen bij de Stapelsuper. O, en de heer Stapeldoos zit ook in de jury.’

‘Nou, dan is het zeker wat voor Annemarie, ze heeft natuurlijk een streepje voor bij de heer Stapeldoos,’ antwoordde haar moeder.

‘Ja, dat is waar,’ lachte Hilde.

Annemarie zag hoe ze samen glunderend de folder bekeken.

‘Stuur Egbert woensdag maar hierheen, dan kunnen ze mooi samen oefenen,’ zei haar moeder.

Annemarie keek hen verbaasd aan en wilde net wat zeggen, toen Hilde zei: ‘Goed idee Marina. Trouwens gratis winkelen, misschien moeten wij ook maar meedoen?’

‘Nou dat lijkt me niet,’ antwoordde haar moeder.

‘Nee, zonder gekheid, ik stuur Egbert woensdag. Leuk dat je meedoet Annemarie,’ zei Hilde terwijl ze het inschrijfformulier begon in te vullen.

‘Nou uhm, ik weet het niet hoor,’ probeerde Annemarie nog. ‘Ach, niet zo verlegen, het is juist leuk,’ zei Hilde terwijl ze het formulier verder invulde.

‘Misschien is het leuker als Monique samen met Egbert meedoet,’ zei Annemarie in de hoop dat dit wat zou brengen.

‘Nee, Egbert heeft een liefdeslied geschreven!
Het lijkt me dus niet dat hij dat met zijn zus moet zingen,’ antwoordde Hilde.

Ze wierp een blik op het formulier en vouwde het dicht. ‘Marina, ik doe het vandaag nog op de bus, dan zitten onze formulieren waarschijnlijk wel bij de eerste vijf. Weten we zeker dat ze meedoen. Leuk hoor, Annemarie! Egbert zal het geweldig vinden!’ Hilde stond op en liep naar de deur.

‘Annemarie, laat jij Hilde even uit,’ zei haar moeder. Annemarie liep samen met Hilde naar de deur.

Bij de deur zei Hilde: ‘Annemarie, ik zal zorgen dat Egbert je zijn lied onmiddellijk toestuurt, dan kun je het vast gaan oefenen.’ Daarna liep ze verder.

Annemarie ontplofte bijna toen ze de voordeur had dichtgedaan. Een liefdeslied! Hoezo werd haar niets gevraagd? Stampend liep ze naar boven.

Verschrikkelijk! Een liefdeslied met Egbert op het Marius Muzakconcours! Hoe verzinnen ze het?!

Ze kookte van woede.

HOOFDSTUK 2

Annemarie plofte neer achter haar bureau. Ze zuchtte diep. Het was een regelrechte ramp! Boos duwde ze een paar boeken van haar bureau. Verdrietig dook ze op bed. Waarom was Elferia er niet? Ze kon toch weten dat ze haar nodig had. Annemarie stond op en keek uit het raam.

‘Elferia,’ zei ze zachtjes.

Boos pakte ze het gordijn en gaf er een stevige ruk aan. Ze keek nog heel even door een kier.

Niks, nergens.

Ze draaide zich om, maar zag ze daar nu iets glinsteren? Annemarie perste haar ogen samen en tuurde opnieuw. Was het Elferia? Het leken wel twee stipjes. Nee, vast een vogel of zo.

Annemarie trok haar gordijn verder dicht en liep naar haar bureau. Vreemd, dacht ze. Misschien toch wat beter kijken. Ze draaide zich weer om en keek naar buiten. Verderop vloog iets. Het was geen vogel. Maar wat was het dan wel?

Bij de kerktoren vlogen twee glinsterende stipjes. Naarmate ze dichterbij kwamen werden ze groter. Meer en meer leek een van de stipjes op... Elferia.